

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 5C/173/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813213551
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Šišková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2015:3813213551.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Klaudiou Šiškovou v právnej veci navrhovateľa: CASH COLLECTORS SK s.r.o., so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 49, IČO: 44 703 015, zastúpeného Havel, Holásek & Partners s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom v Bratislave, Mlynské Nivy 49, IČO: 36 856 584, proti odporkyni: M. Š., nar. XX.X.XXXX, naposledy trvale bytom S., K. XXX, t.č. na neznámom mieste, zastúpenej opatrovníčkou JUDr. V. W., zamestnankyňou Okresného súdu A. N. A., o zaplatenie 4.777,14 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Odporkyňa je p o v i n n á zaplatiť navrhovateľovi sumu 373,10 eur s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 319,75 eur od 10.5.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Vo zvyšku súd návrh z a m i e t a .

Žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom podaným proti odporkyni domáhal zaplatenia sumy 4.777,14 eur spolu s 11,65% ročným zmluvným úrokom zo sumy 4.305,31 eur od 10.5.2013 do zaplatenia, s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 4.305,31 eur od 10.5.2013 do zaplatenia a nárok na náhradu trov konania. Návrh zdôvodnil tým, že odporkyňa uzavrela dňa 1.12.2005 s právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava zmluvu č. XXXXXXXXXXX, ktorej súčasťou boli aj ostatné prílohy. Na základe zmluvy bol odporkyni poskytnutý úver 2.655,51 eur (80.000,- Sk). Ďalej boli v zmluve dohodnuté ďalšie platobné podmienky, výška kartového rámca, úroková sadzba, splatnosť úrokov, konečná splatnosť kartového rámca a iné platobné podmienky. Odporkyňa mala splácať úver v pravidelných mesačných splátkach po 38,31 eur s tým, že dátum splatnosti 1. splátky bol určený dňom 20.1.2006 a konečná splatnosť úveru bolo určená dňom 20.11.2015. Splatnosť jednotlivých splátok bola dohodnutá vždy k 20. dňu v mesiaci. V návrhu navrhovateľ uviedol, že výška úrokovej sadzby ako odplaty za poskytnutý úver bola v zmluve dohodnutá vo výške 10,6% ročne, táto bola platná v deň podpisu zmluvy. Išlo o premenlivú výšku úrokovej sadzby. RPMN si zmluvné strany dohodli vo výške 5,66% ročne. Odporkyňa využila možnosť čerpať úver, avšak podmienky pre splácanie úveru nedodrжала a dostala sa so splácaním úveru do omeškania. Slovenskej sporiteľni tak vznikla pohľadávka vo výške 4.777,14 eur a táto pozostávala z istiny úveru po splatnosti 4.305,31 eur a úrokov z omeškania z nezaplatených splátok vyčíslených od prvého dňa omeškania so splácaním záväzku do dňa postúpenia predmetnej pohľadávky, t.j. do 26.10.2010 v sume 471,83 eur. Slovenská sporiteľňa a.s. uzatvorila dňa 21.10.2010 so spoločnosťou Havel, Holásek & Partners zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bola aj predmetná pohľadávka pod č. 681. Následne táto spoločnosť postúpila pohľadávku na navrhovateľa zmluvou o postúpení pohľadávok z 1.12.2010 s účinnosťou od tohto dátumu. Na navrhovateľa prešla pohľadávka spolu so všetkými právami s ňou spojenými. Navrhovateľ listom zo dňa 23.4.2013 upozornil

odporkyňa na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru ak neuhradí omeškané splátky v lehote 15 dní. Odporkyňa omeškané splátky v tejto lehote nezaplatila, preto navrhovateľ listom zo dňa 9.5.2013 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 9.5.2013 a odporkyňa vyzval na úhradu celej pohľadávky do 3 dní od doručenia výzvy. Z návrhu navrhovateľa tiež vyplýva, že podľa základných podmienok zmluvy bol medzi zmluvnými stranami dohodnutý zmluvný úrok vo výške 11,65% ročne, preto si voči odporkyňi uplatňuje nárok na zmluvný úrok v tejto výške. Odporkyňa dlžnú sumu nezaplatila, preto uplatňuje navrhovateľ aj úrok z omeškania vo výške podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka.

Tunajší súd rozsudkom zo dňa 14.7.2014 č.k. 5C/173/2013-100 vo veci rozhodol tak, že odporkyňi uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 2.181,35 eur spolu s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 10.5.2013 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku, v prevyšujúcej časti návrh navrhovateľa zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Rozsudok v časti, v ktorej súd navrhovateľovi priznal nárok na zaplatenie sumy 2.181,35 eur spolu s úrokom z omeškania, nadobudol právoplatnosť dňa 3.9.2014. Krajský súd na základe odvolania navrhovateľa voči rozsudku v zamietajúcej časti rozhodol uznesením zo dňa 4.3.2015 č.k. 5Co/701/2014-115 tak, že rozsudok súdu I. stupňa v zamietavej časti a vo výroku o náhrade trov konania zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd vyslovil názor, že uvedenie nesprávneho údaja o skutočnej RPMN v spotrebiteľskej zmluve, uzavretej medzi odporkyňou a právnym predchodcom navrhovateľa, ktoré bolo spôsobené výlučne použitím neprávneho, ale v zákone č. 258/2001 Z. z. stanoveného vzorca pre výpočet RPMN, nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou podľa § 4 ods. 2 písm. g) citovaného zákona. Zároveň nepovažoval za správne ani posúdenie uplatneného nároku navrhovateľa na zaplatenie úroku z omeškania v sume 471,83 eur s poukazom na to, že suma úroku z omeškania za obdobie od 15.1.2009 do 21.10.2010 vo výške 206,70 eur bola vypočítaná podľa sadzby úroku z omeškania podľa Občianskeho zákonníka v spojení s nar. vl. č. 87/1995 Z. z. a uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania v sume 471,83 eur nebolo dôvodné zamietnuť v celom rozsahu. Odvolací súd uložil súdu I. stupňa posúdiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere, uzatvorenú medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporkyňou, ako zmluvu obsahujúcu správny údaj o RPMN a posúdiť dôvodnosť zostávajúcej časti uplatňovaných nárokov navrhovateľa s dôrazom na ochranu práv odporkyne ako spotrebiteľa. V tejto súvislosti uložil súdu I. stupňa posúdiť prijateľnosť zmluvných podmienok týkajúcich sa možnosti zmeniť úrokovú sadzbu úveru, ako aj výšku poplatkov za správu úveru a tiež posúdiť prijateľnosť zmluvnej podmienky v čl. II bod 4 zmluvy.

V súlade s pokynmi odvolacieho súdu doplnil súd dokazovanie oboznámením obsahu stanoviska navrhovateľa zo dňa 19.7.2015, vrátane pripojenej smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, výsluchom navrhovateľa, vec opätovne posúdil a zistil tento skutkový a právny stav:

Dňa 1.12.2005 bola uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. Bratislava a odporkyňou zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, na základe ktorej bol odporkyňi poskytnutý spotrebný úver vo výške 80.000,- Sk, t.j. 2.655,51 eur. V zmluve bola dohodnutá úroková sadzba 10,6% ročne platná v deň podpisu zmluvy s tým, že podľa čl. IV. bod 2 zmluvy bol veriteľ oprávnený meniť výšku úrokovej sadzby dohodnutú v základných podmienkach zmluvy tak, že zmena výšky úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím veriteľa a zverejnením. Podľa bodu 7.6.3 VOP odporkyňa bola oprávnená vypovedať zmluvu o úvere v lehote 15 dní od zmeny výšky úrokovej sadzby určenej zverejnením. RPMN bola dohodnutá vo výške 5,66% ročne. Odporkyňa sa zaviazala úver splácať v pravidelných mesačných splátkach po 1.154,- Sk, t.j. 38,31eur vždy k 20. dňu v mesiaci počnúc 20.1.2006 a dátum poslednej splátky bol určený na deň 20.11.2015. Účastníci zmluvy si dohodli poplatok za poskytnutie úveru vo výške 1.600,- Sk a poplatok za správu úveru vo výške 50,- Sk mesačne.

Oznámením o postúpení pohľadávok zo dňa 12.11.2010 oznamovala Slovenská sporiteľňa a.s. odporkyňi postúpenie pohľadávky voči nej na Havel & Holásek s.r.o Bratislava a následne oznámením o postúpení pohľadávok z 20.12.2010 oznamovala táto spoločnosť postúpenie pohľadávky na navrhovateľa.

Z vyjadrenia navrhovateľa, doručeného súdu dňa 24.2.2014, vyplýva, že odporkyňa úver čerpala jednorazovo dňa 1.12.2005, celkovo uhradila navrhovateľovi, resp. jeho právnemu predchodcovi sumu 474,16 eur. Z oznámenia navrhovateľa bolo zistené, že suma 210,50 Sk, t.j. 6,99 eur bola započítaná na úradu splatných úrokov z omeškania a suma 14.074,50 Sk, t.j. 467,19 eur na istinu úveru. Navrhovateľ

si voči odporkyni uplatnil nárok na zaplatenie sumy 4.777,14 eur a táto suma pozostáva z istiny po splatnosti vo výške 4.305,31 eur a úroku z omeškania do dňa postúpenia pohľadávky, t.j. do 26.10.2010 v sume 471,14 eur a zároveň si uplatnil aj nárok na 11,65% ročný zmluvný úrok zo sumy 4.305,31 eur od 10.5.2013 (odo dňa nasledujúceho po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru) do zaplatenia a 8,5% ročný úrok omeškania zo sumy 4.305,31eur od 10.5.2013 do zaplatenia. Istina 4.305,31 eur pritom v sebe zahŕňa aj zmluvné úroky ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. k 21.10.2010 vo výške 1.864,74 eur a poplatky v sume 305,35 eur. Z vyjadrenia navrhovateľa a oznámenia zo dňa 9.5.2013 vyplýva, že navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 9.5.2013 v súlade s článkom 7.6.1 Všeobecných obchodných podmienok a podľa § 53 ods. 8 a § 565 Občianskeho zákonníka. Odporkyňa navrhovateľovi dlžnú sumu neuhradila napriek zaslanej výzve.

V priebehu konania odporkyňa zmenila pobyt, jej aktuálnu adresu sa súdu napriek šetreniu nepodarilo zistiť. Súd preto uznesením zo dňa 18.9.2015 č.k. 5C/173/2013-162 ustanovil odporkyni v konaní opatrovníka podľa § 29 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku.

Navrhovateľ v konaní zastával názor, že v zmluve, uzatvorenej medzi jeho právnym predchodcom a odporkyňou, nie sú neprijateľné zmluvné podmienky. Poukázal na to, že už v základných podmienkach zmluvy je výška úrokovej sadzby stanovená ako premenlivá a toto ustanovenie nebolo žiadnym spôsobom skryté, bolo formulované jasne a určito. Uviedol, že zmena výšky úrokovej sadzby neznamena a ani by nemala byť vykladaná len v tom zmysle, že ide len o negatívnu zmenu vždy v neprospech odporkyne. V danom prípade výška úrokovej sadzby nielen stúpala, ale aj klesala, čo bolo na prospech odporkyne. V súvislosti s kapitalizáciou úrokov uviedol, že úver bol odporkyni poskytnutý bankou, ktorá podniká v prísne regulovanom odvetví podľa zákona č. 483/2011 Z. z. o bankách a túto činnosť vykonáva pod dohľadom Národnej banky Slovenska. Poukázal zároveň na to, že i európska komisia uviedla, že smernice 87/102/EEC a 90/88/EEC nezakazujú kapitalizáciu istiny a tiež poukázal na odsek 19 úvodných ustanovení Smernice európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES, kde je uvedené, že „pokiaľ ide o úrokovú sadzbu úveru, frekvenciu splátok a kapitalizáciu úrokov, veritelia by mali používať svoj bežný spôsob výpočtu pre príslušný spotrebiteľský úver“. V konaní navrhol, aby mu súd priznal všetky splátky úveru, ktoré neboli premičané, spolu s 8,5% ročným úrokom z omeškania od 10.5.2013 až do zaplatenia. Zároveň uviedol, že poplatok za správu úveru nebol zahrnutý do mesačných splátok úveru.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Podľa § 502 ods. 1 veta prvá Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

Podľa § 2 písm. a), b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 30.06.2006 (ďalej len zákon o spotrebiteľských úveroch), na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

Podľa § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom do 30.06.2006), zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

Podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom do 30.06.2006), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

- a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,
- b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,
- c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

- e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- f) meno a adresu spotrebiteľa,
- g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,
- h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,
- i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c), ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (v znení účinnom od 1.5.2014) orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je podaný čiastočne dôvodne. Po zhodnotení zisteného skutkového stavu mal súd za to, že účastníci uzavreli dňa 1.12.2005 zmluvu o splátkovom úvere, pričom z právneho hľadiska ide o spotrebiteľský úver, ktorý poskytol navrhovateľ odporkyni podľa zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov. Preskúmaním uvedenej úverovej zmluvy súd zistil, že táto obsahuje všetky náležitosti, ktoré podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva musí obsahovať. Súd v zmysle pokynu odvolacieho súdu tiež posudzoval, či predmetná zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky podľa § 53 Občianskeho zákonníka.

Podľa ustanovení uvedených v čl. I zmluvy si účastníci dohodli výšku úrokovej sadzby 10,6% ročne v deň podpisu zmluvy a podľa čl. IV. bod 2 zmluvy bol veriteľ (t.j. právny predchodca navrhovateľa) oprávnený meniť výšku úrokovej sadzby dohodnutú v základných podmienkach zmluvy s tým, že zmena úrokovej sadzby je účinná rozhodnutím veriteľa zverejnením. Súčasťou zmluvy sú aj všeobecné obchodné podmienky, podľa ktorých dlžník je oprávnený vypovedať zmluvu o úvere v lehote 15 dní od zmeny výšky úrokovej sadzby určenej zverejnením (čl. 7.6.3 VOP). Súd toto zmluvné dojednanie nepovažoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku vzhľadom k tomu, že dojednanie o možnosti zmeny úrokovej sadzby vyplýva už zo základných ustanovení zmluvy a v prípade, že by odporkyňa so zmenou výšky úrokovej sadzby nesúhlasila, mala možnosť zmluvu vypovedať. V tejto súvislosti súd poukazuje na ust. § 53 ods. 14 písm. a) Občianskeho zákonníka, podľa ktorého nejde o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ak si dodávateľ finančných služieb z vážnych dôvodov vyhradí právo zmeniť úrokovú sadzbu alebo výšku iných poplatkov za finančné služby, ktoré má platiť spotrebiteľ, ak má spotrebiteľ právo bezplatne a s okamžitou účinnosťou vypovedať túto zmluvu. Súd tiež uvádza, že možnosť zmeny výšky úrokovej sadzby neznamená len zvýšenie úrokovej sadzby, ale môže ísť aj o zmenu úrokovej sadzby smerom nadol, t.j. v prospech spotrebiteľa. Z vyjadrenia navrhovateľa vyplýva, že aj v tomto prípade bola úroková sadzba menená aj na prospech odporkyne.

Súd tiež nepovažoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku ustanovenie čl. II bod 4 zmluvy, podľa ktorého splatné úroky a splatné poplatky sa dňom ich splatnosti, uvedenej v základných podmienkach zmluvy, pripíšu k istine a stávajú sa jej súčasťou. Súd vychádza z toho, že aj Smernica európskeho parlamentu a Rady č. 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere v bode 19 preambuly uvádza, že pokiaľ ide o kapitalizáciu úrokov, veritelia by mali používať svoj bežný spôsob výpočtu pre príslušný spotrebiteľský úver, z čoho vyplýva, že predpisy európskeho práva kapitalizáciu úrokov nezakazujú.

V zmysle pokynu odvolacieho súdu súd posúdil nárok navrhovateľa vyplývajúci zo zmluvy o úvere zo dňa 1.12.2015 ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, v ktorej je riadne uvedený údaj o RPMN, a teda

táto zmluva obsahuje všetky náležitosti, ktoré pre tento druh zmluvy vyžaduje ust. § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy. Vzhľadom k tomu, že vo veci ide o nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, súd musel ex offio skúmať premlčanie nároku navrhovateľa podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Keďže podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, súd aj premlčanie nároku navrhovateľa posudzoval podľa ustanovení Občianskeho zákonníka. Bolo zistené, že splácanie úveru bolo medzi účastníkmi zmluvy dohodnuté v pravidelných mesačných splátkach, pričom každá splátka má svoj dátum splatnosti, od ktorého začína plynúť všeobecná 3-ročná premlčacia lehota na uplatnenie nároku na zaplatenie tejto splátky. K vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru došlo dňa 9.5.2013 a splátky, ktoré sa stali splatnými pred týmto dátumom, treba z hľadiska premlčania nároku posudzovať samostatne odo dňa ich splatnosti. Navrhovateľ podal návrh na súd dňa 24.6.2013, nepremiľčané sú teda splátky, ktorých splatnosť nastala od 20.7.2013. Celkom ide o 65 splátok po 38,31 eur, spolu je to suma 2.490,15 eur. V konaní už súd právoplatne navrhovateľovi priznal sumu 2.181,35 eur, preto navrhovateľ má nárok ešte na úhradu sumy 308,80 eur. V tejto časti teda súd považoval návrh navrhovateľa za dôvodný.

Navrhovateľ si v konaní uplatnil voči odporkyni aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania vyčíslený ku dňu postúpenia pohľadávky, t.j. k 21.10.2010. Z predloženého prehľadu výpočtu tohto úroku (č.l. 63 spisu), ako aj splatnosti jednotlivých súm úroku z omeškania, súd považoval za dôvodný len nárok na úrok z omeškania, ktorý bol vypočítaný za obdobie od 30.6.2010 do 21.10.2010 v celkovej sume 53,35 eur. Zvyšnú časť nároku navrhovateľa na úrok z omeškania, ktorý si navrhovateľ vyčísľil, nepovažoval súd za odôvodnenú, a to z dôvodu premlčania, keďže navrhovateľovi naň vznikol nárok v období dlhšom ako 3 roky od začatia konania vo veci.

Súčasťou uplatneného nároku navrhovateľa sú aj poplatky za správu úveru a za zaslané upomienky, pričom splatnosť týchto poplatkov navrhovateľ uviedol v prehľadnej tabuľke, ktorú doložil do spisu v súvislosti s podrobnou špecifikáciou svojho nároku (č.l. 61 a 62 spisu). Z výpovede navrhovateľa v konaní vyplynulo, že poplatky neboli súčasťou dohodnutých mesačných splátok úveru. Aj v tomto prípade súd prihliadal z úradnej moci na premlčanie tohto nároku navrhovateľa. Navrhovateľ si uplatnil nárok na poplatky, ktorých splatnosť nastala v období od 1.12.2005 do 21.10.2010. Z toho nepremiľčané sú poplatky, ktorých splatnosť nastala v období od 30.6.2010 do 21.10.2010 v sume celkom 10,59 eur (4 x po 1,99 eur, 1 x po 2,99 eur). Zvyšok nároku navrhovateľa na zaplatenie uvedených poplatkov súd z dôvodu premlčania nepovažoval za dôvodný.

V súlade s uvedeným teda navrhovateľovi vznikol nárok na zaplatenie sumy 308,80 eur ako neuhradených a nepremiľčaných splátok úveru po odpočítaní už právoplatne priznaného plnenia, sumy 53,35 eur ako vyčísleného nepremiľčaného úroku z omeškania a sumy 10,95 eur ako poplatkov splatných v období od 30.6.2010 do 21.10.2010. V prevyšujúcej časti nárok navrhovateľovi nebolo možné priznať z dôvodu jeho premlčania.

Na základe uvedených skutočností súd vo veci rozhodol tak, že odporkyni uložil povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 373,10 eur spolu s 8,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 319,75 eur od 10.5.2013 (t.j. odo dňa nasledujúceho po mimoriadnej splatnosti úveru) až do zaplatenia v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol z dôvodov uvedených vyššie.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Odvolací súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa aj v časti týkajúcej sa náhrady trov konania. Súd preto opätovne posúdil nárok na náhradu trov konania v súvislosti s celým konaním od počiatku. V konaní sa navrhovateľ domáhal zaplatenia sumy 4.777,14 eur s prísl., priznaná mu bola suma 2.554,45 eur (najskôr suma 2.181,35 eur a následne 373,10 eur). Navrhovateľ tak mal v konaní úspech, ktorý predstavuje 53%, odporkyňa bola úspešná v 47% a čistý úspech navrhovateľa je potom v rozsahu 6%. Obaja účastníci teda mali v konaní takmer rovnaký úspech, a preto súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Trenčíne prostredníctvom tunajšieho súdu v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie musí obsahovať označenie účastníkov konania, voči ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, v čom odvolateľ vidí nesprávnosť rozhodnutia alebo postupu súdu, čoho sa odvolaním domáha, musí byť podpísané a datované. Odvolanie možno zdôvodniť len skutočnosťami uvedenými v § 205 ods. 2 O.s.p..

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia /§ 251 O.s.p./.